

trent halvfemte Kr. pr. Td. Hartkorn. Men desforuden vil jo i alle Tilfælde, selv om Land- og Ligningsskatten vedblivende blev at betragte som Statsskat, derved at Gammelskatten kommer til at dække i Gennemsnit halvfemte Kr. pr. Td. Hartkorn af den Skat, der kommer i Betragtning, Amtsrepartitionsfondsbidraget, som ogsaa tæller med, nødvendigvis og i alle Tilfælde blive formindsket med halvfemte Kr. pr. Td. Hartkorn og atter derved Gennemsnitsbeløbet blive mindre. Det er altsaa sikkert, at i alle Tilfælde vil den nuværende Hartkornsskat, der giver Adgang til at blive privilegeret Vælger, komme til i Øjeblikket, naar Loven er vedtagen, at gaa ned med dette Beløb, halvfemte Krone i Gennemsnit til Amstrepartitionsfondsen. Jeg siger: *i Øjeblikket*, for jeg tvivler ikke om, at naar Amterne først have faaet dette Gode, ville de finde, at de ogsaa have Raad til at foretage Udgifter, som de ellers ikke havde Raad til, og saa vil efterhaanden Amstrepartitionsfondsbidraget atter vokse op. Derfor siger jeg: *i Øjeblikket* vil Virkningen blive den. Men denne Virkning bliver fordoblet, dersom tillige Land- og Ligningsskatten efter denne Lov bliver en Kommunalafgift, thi da glider den ud af Statsskatterne. Jeg tror altsaa, at det er aldeles nødvendigt, at der ikke bliver levnet nogen Tvivl om dette Spørgsmaal, hvorvidt disse Skatter og Skattedele blive Kommuneskatter for Fremtiden eller vedblive at være Statsskatter. Det, at de opkræves gennem Statsmyndighederne, har jo i mine Tanker ikke det allermindeste at betyde, det karakteriserer dem ikke, og det forekommer mig tværtimod, at denne udtrykkelige Bestemmelse i Lovforslaget om, at de ogsaa fremdeles skulle opkræves efter de gamle Regler, snarere maa tyde paa, at de have ophørt at være Statsskatter, thi vare de vedblivende Statsskatter, finder jeg ikke rettere, end at en saadan Bestemmelse i hvert Fald var overflødig, saa var det selvfølgelig, at Opkrævningen maatte ske paa samme Maade som hidtil.

Den højtærede Minister rettede i Gaar en Opfordring — kan jeg vel gerne kalde det — til dem, der kunde slutte sig til Formaalet, men ikke til de Midler, som ere bragte i Forslag, om at opstille noget efter deres Mening bedre, og naturligvis noget, som tillige var gennemførligt. Jeg sluttede i Gaar med at udtale, at jeg for mit Vedkommende helst vilde overlade til det kommende Udvalg at undersøge, om og paa hvilken Maade Forandringer i Lovforslagets Bestemmelser kunde finde Sted,

og tillige at forhandle med den højtærede Minister derom. Jeg vil først sige, at jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister om, at en Kritik altid bør have til Baggrund en bestemt Forestilling om, at det kan gøres bedre, det skal den have, det er fuldstændigt nødvendigt; naar den ikke hviler derpaa, mangler den den Baggrund, den skulde have. Jeg tror imidlertid, at det vilde føre til meget langvarige Forhandlinger uden noget positivt Resultat, dersom alle de forskellige Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget, og alle de forskellige Tanker, som løseligt ere antydede med Hensyn til Fordelingen af Bidraget, hvorledes den kunde være hensigtsmæssigere og bedre, virkelig skulde gøres gældende i en saadan Udførlighed, det hører hjemme ved en Udvalgsbehandling af Emnet. At komme ind derpaa her tror jeg vilde føre ganske overordentlig vidt og i mine Tanker meget videre, end en første Behandling tilsigter. Jeg har, da jeg havde Ordet forrige Gang, tilladt mig at fremkomme med en Antydning af, hvad jeg vilde ønske, der maatte kunne gøres, og hvad jeg vilde anse for langt mere fyldestgørende som Støtte for Hartkornet end den i og for sig temmelig tarvelige Støtte, som Hartkornet vilde faa gennem denne Lov, nemlig en Hartkornsskatfiksering. Jeg er fremkommen med Udtalelser i den Retning forrige Gang, men jeg er ganske vist ikke kommen frem med noget Forslag om, paa hvilken Maade det skulde gennemføres. Jeg tror, den højtærede Minister har fuldkommen Ret i, at det er en vanskelig Sag at føre igennem, og at den ikke kan føres igennem ensidigt, men maa føres igennem i Forbindelse med visse andre Bestemmelser vedrørende den kommunale Beskatning. Blandt andet nævnte den højtærede Minister, og deri er jeg enig med ham, at der efter hans Mening saa ogsaa maatte medtages en Beskatning af anden fast Ejendom i Kommunerne end Hartkornsejendom. Jeg beklager meget, at den højtærede Ministers Forsøg paa at gennemføre noget saadant, ikke tidligere ere lykkedes, men det kunde jo dog hælde, at det, som han troede var rigtigt at gennemføre, ikke vilde, naar det kom i Forbindelse med en Hartkornsskatfiksering, just støde paa de samme Vanskeligheder som Gennemførelsen af en Bygningsskyld, der jo vilde komme til at virke forskelligt i de forskellige Kommuner. Den højtærede Minister betegnede ikke denne Vej som ufarbar — det lagde jeg udtrykkeligt Mærke til — han antydede